

A tartalomból:

Elvárások nélkül	2
Pályázat	4
Gondolatok a tisztújítás kapcsán	5
Tisztségviselők és pres- biterek névsora	6
Presbiteri 12 pont	6
Presbiteri bemutat- kozások	7
Luther önmagáról	8
Csurgói csend	9

Jövel, Szentlélek Isten,
Tarts meg minket igédben;
Ne legyünk sötétségben,
Maradjunk igaz hitben!

EÉ 230,1

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2018. II. szám

Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkiünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak.
(Rm 8:16-17)

Nem csak úgy mondom

Hittanórán ötödikes gyerekek beszélgettek az imádkozásról – mikor szoktak imádkozni, és hogyan imádkoznak. Kiderült, hogy sokan közülük reggel és este a szüleikkel, testvéreikkel elcsöndesednek. Vagy kötött szövegű imádságot mondanak, néhányuk szülei azonban saját szavaival is imádkoznak.

Még gyakoribb, hogy étkezés előtt vagy után mondanak fohászt – s a legtöbben, amikor dolgozatírás előtt állnak, vagy ha komolyabb betegség ijeszti őket. Aztán szóba kerül, hogy Pál apostol így buzdít: „Szüntelen imádkozzatok!” Ezen mosolyognak: hogyan lehet autóvezetés közben lehunyni a szemet, vagy leckét írni, ha összekulcsoljuk kezünket. De lehet-e szüntelenül arra gondolni, akit vagy amit nagyon szeretünk? Ó, igen. – mondják – Akit nagyon szeretünk, az mindig eszünkben jár. Valójában attól akkor sem szakadunk el, amikor nem vagyunk ténylegesen együtt. Ha van egy barátom, akkor együtt tervezünk, ő érti, amit érzek, amit gondolok. Valami ilyesmi a „szüntelenül imádkozás”. Isten a barátom. Akit mindenbe bevonok, akire mindig gondolok, aki minden pillanatomban részese.

Isten a barátom. Az Újszövetség szívesebben használ egy másik képet: Isten az apukám. Ugyanazt fejezi ki ez: Isten és közöttem valami elszakíthatatlan szál húzódik, Valami erős kötelék kapcsol hozzám. Erről tesz bizonyosságot a lelkünk: az a vágy, hogy szeretnénk olyanok lenni, mint Isten. Néha persze éppen vele szemben akarunk Istennek tűnni – ahogyan a kamasz gyerek is úgy gondolja, hogy az ő felnőtsége mellett szülei felnőtt volta már nem érdemel figyelmet. Máskor azonban éppen Isten álma szerint szeretnénk hasonlítani rá: irgalmasságban és igazságban.

A mi vágyunk mellett, amely bizonyosságot tesz, árulkodik arról, hogy Isten gyermekei vagyunk, a Lélek, a Szentlélek tesz bizonyosságot. Ezt a kijelentést hallva sokan várnak valami különleges jelre, belső megvilágosodásra, az Isten-gyermekség átélésére, mint érzésre. Azt gondolják, hogy a Lélek bizonyágtétele valami eksztatikus élmény, ami csak keveseknek adatik. Pedig a Lélek bizonyágtétele egészen egyszerű, egészen közel van hozzánk. A Szentlélek bizonyágtétele az igehirdetés. Az, ahogyan olvassuk a Bibliából, ahogyan hirdetjük a Szentírás alapján, amit Isten ígért, amit Jézus beteljesített: valóban Isten gyermekei vagyunk. S nemcsak a szó, a hirdetett íge, hanem a tett, a szentség is, ahogy megkereszteltek bennünket, ezt hirdeti: Isten gyermeke vagy. Nem elhatározásunk miatt, hanem azért, mert Ő határozott így. Mégsem automatikus ez a kapcsolat, és mégsem független tőlünk. Hiszen a Lélek az ígén keresztül tesz bizonyosságot. S ha nem hangzik az íge, ha nem halljuk, hallgatjuk, ha nem tesszük ki magunkat az íge hatásának, akkor nincs meg bennünk ez a bizonyosság. De mégsem a mi elhatározásunk, hanem a Szentlélek bizonyágtétele.

Nemcsak tudunk Istenről, és akkor szólunk hozzá, amikor szükségünk van rá, hanem kapcsolatban állunk vele, hasonlítunk hozzá – így mondja Jézus: benne élünk. Nem tudunk nélküle lenni. Isten gyermekei vagyunk. Ámen.

Bencze András

Elvárások nélkül

Mi is a gyülekezet?

Mikor Jézus látta a sokaságot, felment a hegyre, és amint leült, odamentek hozzá a tanítványai, és megnyitotta száját, és tanította őket. (Mt 5:1-2) Így kezdődik a Hegyi Beszéd. Ez az első leírás a gyülekezetéről.

Jézus leült, és odamentek hozzá a tanítványai. Lehet, nem olyan szép rendezett sorokban ültek a tanítványok, mint ahogy mi a templomban. Talán nem is tudtak mindenre annyira figyelni – hiszen csicseregtek körülöttük a madarak, elzsibbadtak a lábaik, gyerekek szaladgáltak közöttük, s hát Jézus nem mikrofonba beszélt. A távolabb ülők csak foszlányokat hallhattak. Mégis ez a gyülekezet. Akik hallgatják Jézust.

Az egyház nem ott van, ahol templom van, vagy lelkészek és presbiterek vannak. Egyház, gyülekezet ott van, ahol Jézus szól, ahol Jézus szavát hirdetik, ahol az emberek Jézus szava köré gyülekeznek. Van, aki eljön napról napra. Van, aki hallgatja reggel-este. Van, aki csak akkor érkezik, ha szüksége van erre, mert vigaszt kér gyászában, mert osztozni akar örömeiben, mert áldásra vágyik életútja újabb szakaszához. Ilyen a gyülekezet. Jézus maga mondja a Magvető példázatában, hogy vannak, akik csak hallgatják, és elfelejtik az igét. És vannak, akikben az ige szárba szökken, és bő termést hoz. (Mt 13:3-9)

„... a hétéves gyermek is tudja, hogy mi az egyház: A szent hívők és azok a báránykák, akik hallgatják Pásztoruk hangját (Jn 10:3).” Luther: Schmalkaldeni cikkek (1536)

Motor vagy vitorla?

Az egyház jelképei között találjuk a hajót is. Több történet szól az evangéliumban arról, hogy a tanítványok viharba kerültek. Már-már elsüllyedni látszott hajójuk. Jézus parancsolt a szélnek és a víznek, s azok lecsendesedtek. Ezekből a történetekből vált az egyház jelképévé a hajó. A hajó nem azért haladt, mert a tanítványok eveztek. A hajó azért haladt, azért ért célba, mert Jézus célba juttatta (Jn 6:21).

Valaki úgy fogalmazott: ha a Lélek szele fúj, dagadnak az egyház hajóján a vitorlák. De vajon szabad-e motort használni, ha nem fúj a Lélek szele? Ha a Szentlélek növeli,

irányítja, vezeti az egyházat, ha a gyülekezet tagjai a Lélek erejével hirdetik az igét, akkor ellenállhatatlan a gyülekezet. De mi van akkor, amikor a Lélek hallgat? Mi van a mostani időkben, amikor nem történnek látványos jelek a gyülekezetben, amikor nem szomjazzák százak és ezrek az evangéliumot – még a közöttünk nevelkedett fiatalok közül sem? Nem kell-e akkor jobban szerveznünk a gyülekezet életét? Nem kell-e végiggondolt stratégiával képezni a szolgálókat, és felépíteni a gyülekezeti szervezetet, az egyházközséget? Ha nem dagadnak a vitorlák, szabad-e, kell-e motornal hajtani a gyülekezetet?

És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel. (Lk 24:49)

Mivel tudok részt venni – elkötelezett élet?

A választ régen megadta a hittudomány. Egész tudományág formálódott a „gyülekezet-építés” témakörére. Egymás után jelennek meg a közérthetően megfogalmazott könyvek és cikkek – ezek közül többet gyülekezetünkben is végigtanulmányoztunk (Levelek a presbitereknek, Szabadság Krisztusban). Egyházunk több szinten is szervez képzéseket (gyülekezeti munkatársképzés, presbiterképzés, kántorképzés), amelyeken már többen részt vettek gyülekezetünkben. Ezek segítenek abban, hogy valóban elkötelezett módon, hozzáértéssel, kiszélesedett látókörrrel vegyünk részt a gyülekezet életében. Mert valóban tanulnunk kell a keresztyén életet. Azt is, hogyan éljük meg családjában a hitünket: a rendszeres bibliaolvasás, az imádság, az éneklés, a gyülekezet iránti elkötelezettség mintáit ha örököltük is szüleinktől, azok ritkán maradtak meg felnőtt korunkra. Pedig milyen szép, ha a bölcső mellé együtt telepszik le apa és anya, énekelnek és imádkoznak, Bibliát olvasnak – bár nem érti még

a kisgyermek, de ugyanúgy része életének, mint a fürdés és a szopizás. Milyen szép, ha a kamasz gyerek vívódásait közösen tudják a mennyei Atya elé tárni a szülők és fiatalok! S milyen más úgy búcsúzni a szülőtől, ha betegágya mellett Bibliát olvasnak és énekelnek gyermekeik. Tanulnunk kell, hogyan éljük meg családjunkban a keresztyén hitet.

Azt is tanulnunk kell – mivel változtak a gyülekezeti életformák az elmúlt hatvan évben –, hogyan éljük meg keresztyén hitünket a gyülekezetben. Hogy mennyi tennivaló vár hűség és odaadó szolgálóra. Vannak, akik a templomot és környezetét készítik elő az istentiszteletre. Mások az istentiszteleten szolgálnak felolvasással, az énekek zenei kíséretével. Kedves és bátorító az érkezők számára, ha valaki fogadja őket, énekeskönyvet ad kezükbe. Temetőnk rendben tartása is jelentős, fontos feladat. A rendezett sírkert segíti a gyászolókat vigasztalódását. A gyülekezet lelki közösség mellett szervezeti és gazdasági egység. Szakemberekre van szükség ahhoz, hogy a világi törvényeknek is meg tudjon felelni. A gyülekezetben kisközösségek születnek, amelyek nemcsak lelki támaszt nyújtanak tagjaiknak, hanem gyakorlati segítséget is. Szükség van szervezőkre és vezetőkre. Leány- és szórványgyülekezetek működnek Fehérvársurgón, Gárdonyban és Sárosdon. Ezek a közösségek örömmel fogadnak minden odafigyelést, együttműködést. Felelősek vagyunk értük. Gondoskodni szeretnénk gyülekezetünk idős tagjairól, azokról, akik már nem tudnak templomba járni. Végig kell tehát gondolnunk diakóniai feladatainkat. S mivel a gyülekezet nem zárt közösség, figyelniük kell missziói küldetésünkre – hogyan jut el az evangélium a város és környékének lakóihoz, részt tudunk-e vállalni a hozzánk tartozó terület szociális és kulturális feladataiból.

Szükségünk van elkötelezett emberekre és családokra! Mégis, a gyülekezet-építéssel foglalkozó elméleti és gyakorlati munkák egytől egyig emlékeztetnek a zsoltairos szavára: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők!” (Zsolt 127.) Ezért a gyülekezet legfontosabb szolgálata az imádság. Mert mégsem a motor, hanem a vitorlát fújó Szentlélek hajtja a hajót. Adni csak az tud, aki maga is kapott.

Jézus lecsendesíti a tengert

(A képek színezőként is szolgálnak.)

Elvárások nélkül

Ezért nem tartjuk számon, ki hányszor vesz részt istentiszteleten, és ki mennyi időt fordít a gyülekezet dolgaira. Nem tartjuk számon, ki milyen gyakorisággal olvassa a Bibliát. Bár tudjuk, tapasztaltuk, hogy az ige és az imádság a Szentlélek éltető eszköze, de senki ne olvassa azért a Bibliát, mert az elvárás volna, és senki ne jöjjön azért a gyülekezetbe, hogy ezzel nagyobb tisztességre tegyen szert. Hanem csak azért olvassuk a Bibliát, csak azért keressük a közösséget, mert az jó, mert jó Jézus közösségében együtt lenni. Egyenként is, és családi körben is: jó Jézussal együtt lenni. A sportolásból kiöregedhetünk, társadalmi nézeteink különbözhetnek, vallásos szokásaink és szükségleteink eltérnek egymástól – Jézus körül azonban mindannyian és egyformán otthon vagyunk. S ha valami közös pontot, biztos alapot keresünk közösségeinknek, akkor Jézus mellé telepedünk.

Akkor fogta az öt kenyeret és a két halat, föltekintett az ég-re, és hálát adott. Megtörte a kenyeret, s odaadta a tanítványoknak, hogy osszák szét. A két halat is szétosztotta.

(Mk 6:41)

Mi is az a gyülekezet?

A vacsoránál Jézus kezébe vette a kenyeret, hálát adott, és megtörte. Éppen úgy, ahogyan az édesapa elmondja az asztali áldást étkezés előtt. Akik Jézussal egy asztalhoz telep-szünk, akik Jézus szavát együtt hallgatjuk, egy család vagyunk. A gyülekezet Isten családja. Ő a családfő, mi pedig a gyermekek. Az egyikünk hamarabb megtalálja helyét és feladatát, másikunk élvezi, hogy minden jóból részesül. Egyikünk elfárad már a teherviselésben – jó volna megosztani a feladatokat. Mégis mindegyikünknek egyformán helyünk van az Atya asztalánál. Ez a gyülekezet. S még mindig vannak szabad helyek. Jöjjetek!

Bencze András

SZÉKESFEHÉRVÁRI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

8000 Székesfehérvár, Szekfü Gyula utca 1. Tel: 22/50-66-77; 20/824-3300;
szfvar@lutheran.hu

Pályázat

A Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség munkatársat keres irodai adminisztrátori munkakör betöltésére.

A munkakört az egyházközség alkalmazásában részmunkaidőre kötött szerződéssel lehet betölteni. (heti 25 óra)

Az adminisztrációs munkakör feladatai:

- a Lelkeszi Hivatal és a gyülekezeti termek (nagyterem, kisterem, konyha, előtér) külső rendjének fenntartása beleértve az alkalmi takarítást is (a heti rendszeres takarítást a takarítással megbízott személy látja el),
- a lelkészi hivatalba érkező levelek érkeztetése, a feladat szignálását követően az érintettekhez való eljuttatása, valamint az érkezett küldemények iktatása,
- a felsőbb egyházkormányzati szintek felé kötelezett jelentések leadása;
- a hivatalból kimenő levelek iktatása, postára adása, az elektronikus levelezés figyelemmel kísérése, a számítógép anyagának havonkénti mentése,
- a lelkészi hivatalba érkezők fogadása, adminisztratív jellegű ügyeinek elvégzése, illetve a megfelelő személyhez való továbbítása (lelkész, pénztáros, stb.), számon tartása annak, hogy az elindított feladatok határidőre elkészüljenek;
- a pályázatokkal kapcsolatos adminisztrációs feladatok elkészítése,
- a szolgálati idejére eső hivatali vendéglátás,
- a testületi ülések anyagainak előkészítése,
- ezen kívül azok a feladatok, amelyeket a lelkész, illetve a felügyelő reá bíz.

Az adminisztratív munkakör bére legalább a mindenkori szakmai garantált bérminimum 5/8-ad része, ami 2018-ban bruttó 112.900 Ft.

A pályázatokat 2018. június 30-ig kérjük megküldeni a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség lelkészi hivatalába.

A pályázattal kapcsolatban érdeklődni lehet:

- Bencze András gyülekezeti lelkésznél (20-8243301),
- Kiss László gyülekezeti felügyelőnél (20-9356215).

Erős vár a mi Istenünk!

Székesfehérvár, 2018. május

Testvéri köszöntéssel:

Bencze András
lelkész

Kiss László
felügyelő

„Legyen gondod rá, hogy betöltsed azt a szolgálatot, amelyet átvettél az Úrban!”

(Pál, Kol. 4,17)

Az evangélikus egyházi törvényeink előírásai szerint az idei év a tisztújítás éve valamennyi egyházkormányzati szinten. Ennek megfelelően a Székesfehérvári Gyülekezet első negyedévének egyik legfőbb tevékenysége is a tisztségviselők, és a presbitérium következő hat éves ciklusra (2018- 2024) történő megválasztása volt. A tisztújítás folyamatát gyülekezetünk által ez előtt hat évvel megválasztott, öt főből álló Jelölő és Szavazatszámoló Bizottság koordinálta.

Betűrendben felsorolva álljon itt a nevük, hiszen mindnyájan teljes odaadással és tiszta szívvel végezték a rájuk bízott szolgálatot: Fehér Mihály, Kissné Kárász Rózsa, Prépost Károly, Rummy Imre, Takács Lászlóné.

Igen, a szolgálat a helyes megnevezés, mert a bizottság a tevékenységét mindig szolgálatnak tekintette, és végzéséhez minden alkalommal imában kérte az Úristen segítségét, útmutatását. Ezért hisszük, hogy a választások befejeztével a bizottság tiszta lelkiismerettel állhat a gyülekezet előtt.

A három hónapot felölelő folyamat egyes lépéseiről folyamatos tájékoztatást kapott a gyülekezet istentiszteleteken, presbitéri gyűléseken és a közgyűléseken. A bizottság minden összejöveteléről hivatalos jegyzőkönyv készült. (6 db). Most csak felsorolás szerűen, pár fontos adatot ismertetve foglaljuk össze, hogyan is jutottunk el a választásig.

- * Ajánlások gyűjtése a gyülekezeti tagoktól (32 db ajánlószelevény, 70 fő ajánlott személy, 153 tisztségre jelölés)
- * 62 főnek ment kiértékelő levél és nyilatkozat, hogy az ajánlott tisztséget elfogadja-e?
- * A visszaérkezett elfogadó nyilatkozatok alapján az ideiglenes szavazólapok összeállítása
- * A szavazólapok elfogadtatása a közgyűlésen
- * A választás lebonyolítása (63 fő adott le szavazatot)
- * A szavazatok összeszámolása, az eredmény ismertetése a közgyűlésen megjelentekkel

A tisztújítási folyamat tényszerű, konkrét adatokat tartalmazó ismertetése után áttérek a megválasztott szolgálókkal szemben támasztott lelki követelményekre. Már a gyülekezeti tagok számára megfogalmazott, a templomunk padjaira kitett, ajánlások leadására biztató írásunkban is leírtuk, hogy *hitben erős, szolgálatban aktív és tevékeny tisztségviselőket* szeretnénk választani. Bizalommal gondolhatjuk, hogy ezt segítette a fentebb már említett, elég nagyszámú beérkezett ajánlás is. A hivatalos megnevezés a tisztségviselő kifejezést használja, de szeretnénk a jövőben, ha a mi gyülekezetünkben a szolgálat megnevezés válna általánossá. Mértékadó személy szóhasználatát idézem (Garádi Péter), aki a presbitéri szolgálat tisztaságáért való deformálódásáról beszél. Tehát a presbiter ne pusztán egy demokratikus szervezeti forma „szavazója” legyen, hanem legyen a gyülekezet hitéleti munkájának nagyobb terheket vállaló ösztönzője is. Tudom, hogy a mai kor nem engedi meg a visszatérést az „ösegházi” állapotra, ahol a presbitéri szolgálat elsősorban igehirdetői, missziói, lélekmentői és lelkigondozói volt. Most, bár a gyülekezet elsősorban lelki közösség, de egyúttal szervezeti és gazdasági egység is. Szükség van szervezőkre és vezetőkre is, hisz a gyülekezet is ebben a világban él. Itt térek vissza egyik útmutató ígémhez, melynek eddigi szolgálatom során próbáltam megfelelni. „...aki vezet,

olyan legyen, mint aki szolgál” (Luk. 22,26) A vezetés is szolgálat, a vezető is szolgáló.

Gondolataim összefoglalásaként szó szerint idézek az Evangélikus Élet egyik írásából: “A jó presbiter alapelvárásai számomra egyértelműek: hívó, a Bibliát aktívan forgató, elkötelezett, nem bezárkózó, hanem testvéri. Érző Isten szeretetét, és ezt tovább tudja adni. Minden szavunkkal Krisztusra kell mutatnunk, hozzá kell hívnunk embertársainkat.” (Tartalmaz a vélemény egyébb praktikus követelményeket is, pl. legyen döntésre képes, tudja indokolni a véleményét, legyen meggyőzhető, stb., de ebben az írásban a szolgálat lelki, hitbéli ismérveiről akartam szólni.)

Még egy fontos gondolat ugyanebből az írásból: “A presbitéri munka nem működik a család segítése nélkül. Azt az időt, amit a gyülekezetre szánunk, a szereteteinktől vesszük el a közösség érdekében. *Így ők is a gyülekezetért dolgoznak – láthatatlanul.*”

A most kezdődő hat éves ciklusra megválasztott minden hitestvéremnek kívánom, hogy Isten áldása legyen vállalt szolgálatukon!

Egyházunk himnuszának kezdő sora is erősíthet bennünk hitünkben és szolgálatunkban:

Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Károly másodfelügyelő

Némedi Zoltán

A presbitéri teendő

Tanítványként megtanulni hitben élni. Az egyházért, a hívókért csak jót tenni. Példamutató élettel elől járni. A krisztusi közösséget hűn szolgálni.

Erős hittel, akarattal, alázattal befogadni a tanítást áhítattal. Befogadni, tovább adni szeretettel. Isten igéjét hirdetni tisztelettel.

Elesettet, rászorulót felkarolni. A kishitű bátorságát felfokozni. Vigasztalni a kesergő, árva lelket. Segíteni megkeresni a kegyelmet.

A Szentlélek erejével felruházva, visszahozni, ki eltévedt, az egyházba. Kétkedőt meggyőzni a szent igével. Tudást adni a Teremtő erejével.

Szerénység és alázat a szolgálatban. Megtisztelést érezni a feladatban. A krisztusi segítséget megköszönni, hittestvéri szeretetben együtt élni.

A 2018-ban megválasztott tisztségviselők és presbiterek névsora

Felügyelő:	Kiss László
Másodfelügyelő:	Prépost Károly
Gondnok:	Molnár László
Pénztáros:	Kocztur Klára
Jegyző:	Mészáros Magdolna
Kántor:	Csekéné Bányai Erzsébet
Számvevőszék elnöke:	Prépost Tibor
Számvevőszéki tagok:	Gyurkovics Eszter Nagyné Lang Julianna Schneider Edina
Hitoktatói mk. vezetője:	Bőjtös Attila
Alapítványi elnök:	Végyvári Tamás
Alapítványi tagok:	Murányiné dr. Szuhács Renáta Pethő Árpád
Jelölő és Szavazatszámlláló Bizottsági Tagok:	Emmer Károly Fehér Mihály Pethő Árpádné Prépost Károly Takács Lászlóné
Egyházmegyei küldött:	Molnár László
Presbiterek:	Emmer Károly Erdősi István Erdősi Zoltán Fehér Mihály Fintáné Kósa Anikó Hódi Márton Kocztur Klára Menyhárt Istvánné Mescha Wilfriedné Mészáros Magdolna Molnár László Murányiné dr. Szuhács Renáta Némedi Zoltán Németh Balázs Sinkó Judit Sterczer Frigyes Szinyei Katalin dr. Takács László Tarné Lukács Gabriella Végyvári Tamásné
Tiszteletbeli presbiterek:	Clement Lajos Kissné Kárász Rózsa Nagy Sándor Pirka Lajos (korábban megválasztva) Rumy Imre

A hivatalos listát összeállította:

Prépost Károly
Jelölő és Szavazatszámlláló Bizottság Elnöke

Presbiteri szolgálatunk 12 pontja

Áprilisban az istentisztelet keretében megtörtént a megválasztott tisztségviselők és a presbitérium ünnepélyes beiktatása, ahol esküt tettünk szolgálatunk hat éves ciklusának vállalására. Önmagam és szolgáló társaim számára is szeretném összefoglalni legfőbb feladatainkat és tevékenységeinket, melyek cselekedeteink vezérelveiként szolgálhatnak. Legyen ez az időszak Isten által megáldott, hogy gyülekezőnk életét gazdagítva szolgálhassunk a közösségünknek.

1. Szeressük az Urat, az Istenünket teljes szívünkkel, lelkünkkel és elménkkel!
2. Szeressük felebarátunkat, mint önmagunkat!
3. Olvassuk naponta Isten igéjét, az Útmutatót és a Bibliát!
4. A vasárnap legyen számunkra a pihenés, és Isten házában az imádság alkalma!
5. Jézus Krisztus teste és vére által részesedjünk az úrvacsora szentségében!
6. Szolgáljunk a gyülekezetben erényeink és karizmáink használatával másoknak!
7. Kapcsolódjunk az egyházközségünkben a kisközösségek szolgálatához és munkájához!
8. Vegyünk részt a gyülekezeti és egyházmegyei programokon, és bíztassunk erre másokat is!
9. A presbiteri gyűlések alkalmain legyünk aktívak, konstruktív hozzászólásokkal hallassuk véleményünket!
10. Éljük a jó erkölcs törvényei szerint a mindennapok nehézségei ellenére is!
11. Az evangélikus egyház és az egyházközségünk sajtóanyagai alapján rendszeresen tájékozódjunk az aktuális eseményekről!
12. Szolgáljunk a gyülekezet lelki életének gazdagításában, anyagi és ingatlanvagyoni ápolásában és fenntartásában odaadó szeretettel!

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László felügyelő

Reményik Sándor

Pünkösdi szomorúság

A Lélek ünnepén
A Lelket lesem én.
A Lelket, amely több, mint költemény.
A Lelket, amely sosem volt enyém.
A Lelket, amely sosem lesz enyém.
A Lélek ünnepén
Szomorún zendül egyetlen igém:
"Hogy születhetik újjá, aki vén?"...

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Óróla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyosságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy a 2007. év 4. számában elindított sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség presbitériumának, vezetőségének egy-egy tagját, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket. A sorozatot most három új presbiter bemutatásával folytatjuk, mert az ideai választások révén több újonnan választott testvérünk került be gyülekezetünk vezetőségébe. A bemutatás nem fontossági sorrendben történik. Célunk, hogy idővel minden szolgálatot vállaló gyülekezeti tagunk bemutatásra kerüljön.

NÉMEDI ZOLTÁN

Nyugdíjas gépgyártástechnológus, gépjármű karbantartó szaküzemőrök vagyok.

31 évet az Alba Volán, illetve 12 évet az Ikarus Móri Gyárában dolgoztam le, különböző középvezetői munkakörökben.

1951. január 15-én születtem a Fejér megyei Nagyvelegen. Vallásos neveltetésben nevelkedtem. Anyai ágon oldalági rokonság fűz Dr. Kovács Sándor (1869-1942) evangélikus püspökhöz, aki dédnagyapám, Kovács Ferenc (1871-1923) testvére volt.

1964-ben Nagyvelegen konfirmáltam. Középkoromtól -1965- a katonaság és a házasságkötésemet követő másfél év megszakításával Székesfehérváron élek.

1971. december 4-én kötöttem házasságot az enyingi Gerván Mária Ilonával, akit sajnos majd' 45 boldog házasságban töltött év után, 2016. szeptember 7-én elvesztettem.

Házasságunkból egy lány és egy fiú gyermekünk született, akik az Isten kegyelméből három fiú unokával ajándékoztak meg minket. Valamennyien – egymáshoz közel – Székesfehérváron élünk. Az unokák 11, 14, 14 évesek. Aktív koromban többnyire csak a nagyobb ünnepeken jártam istentiszteletre. A székesfehérvári evangélikus gyülekezettel Noel unokánk keresztelődését követően kerültem kapcsolatba. Feleségem halála volt számomra az a fordulópont, amikor vigasztalást és megnyugvást keresve ezt a gyülekezetben, az istentiszteleteken való egyre gyakoribb részvételben, az ige erejében találtam meg.

Szerény képességeimmel a gyülekezeti irodalmi körben történt szerepvállalással és a Hírmondóban eddig megjelent írással igyekszem kiérdemelni hittestvéreim szeretetét, bizalmát és megbecsülését, valamint a Mindenható Isten megbocsátó kegyelmét.

Erős vár a mi Istenünk!

Némedi Zoltán presbiter

FINTÁNÉ KÓSA ANIKÓ

Gyermekéveimet Budapesten, a XVII. kerületben, Rákoskeresztúron töltöttem, ahol édesapám volt a parókus lelkész. Tanulmányaimat Piliscsabán, a Pázmány bölcsészkarán, illetve az ELTE-n végeztem mint latin – régi magyar irodalom és angol szakos hallgató. Férjemmel 2000 nyarán költöztünk Székesfehérvárra. Három gyermeket nevelünk, akik már erősen döngetik a kamaszkor kis- és nagykapuit, ami az ezzel együtt járó nehézségek mellett egyben azt is jelenti, hogy sok feladatot önállóan látnak el. Ezért úgy gondolom, elég szabad időm van ahhoz, hogy presbiterként vegyek részt az egyház életében.

Jelenleg a Kápolnásnyéki Vörösmarty Mihály Általános Iskola és Gimnáziumban tanítok angol nyelvet.

Erős vár a mi Istenünk!

Fintáné Kósa Anikó presbiter

SINKÓ JUDIT

Magamról röviden. 1963-ban szilveszter éjjel láttam meg a „napvilágot”. Gyerekként nagyanyám próbált hitre nevelni, aki maga is veretes evangélikus családból származott, tanulhattam volna tőle, de nem abban az időszakban kaptam elhívást. Aztán egy velünk szemben lakó drága lélek Szántai Vera néni mesélt nekem Jézusról, Isten fiáról. Ő katolikus volt. Nagyon jó barátságban voltunk, imádkozott az én megtérésemért, hálás szívvel emlékszem rá. Bár sokszor hallottam az evangéliumot, mégis csak felnőtt fejjel tértem meg. Konfirmációm Szemerei Jánosnál volt, aki akkoriban Tordason szolgáló lelkész volt. Amikor Fűke Szabolcs lelkész jött a gyülekezet élére, abban az időszakban tértem meg igazán egy prédikáció alatt. Valahogy így szólt, ha megkérdeznéd tőled Jézus, miért nem jöttél el vasárnap a templomba mit szólnál. Nagyon szíven talált.

Család: első házasságomból három gyermekünk született, két fiú és egy lány. Aztán felnőttek a gyermekeim és a nagyon rossz házasságomból 25 év után kiléptem. Akkor találtam rá újra harminc éve nem látott első szerelmemre, akivel 9 éve boldog házasságban élünk. A házasságunkat Pethő Judit áldotta meg. Amire büszke vagyok, hogy gyermekeimnek megtanítottam, hogy Isten csodálatos, akiből hitüket megélt embereké váltak. Legnagyobb gyermekemnek két lánya van, két gyönyörű unoka. A kislányok is járnak templomba.

Iskoláim: Általános ápolónőként kezdtem, majd szociális asszisztensi végzettséget szereztem. Elvégeztem a kulturális rendezvényszervező középfokú iskolát is. Szociális munkás diplomámat, a Pécsi Tudományegyetem, Szombathelyi Egészségügyi Főiskolai Kar, Szociális munkás Szakán szereztem. Majd a szociális szakvizsgát Budapesten szereztem, fogyatékos emberek és rehabilitáció témakörben.

Munkahelyeim: 1981-2016 Fogyatékosok és Pszichiátriai Betegek Otthona, Tordas, 34 évig dolgoztam ott. 2016. október 1-e óta Székesfehérvár, Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórház, Pszichiátria Osztály a munkahelyem. Itt is szociális munkás vagyok.

Önkéntes munka: Értelmi és halmozottan sérült embereknek havonta egyszer foglalkozást tartunk Tordason több önkéntes társammal együtt.

Hitéleti munkám: 2000-2008-ig voltam a Tordasi Egyház felügyelője. Mivel elköltöztem Tordasról, én magam mondtam le, mert az egyházi munka felelősséggel jár, távolból nem lehet végezni, együtt kell a gyülekezettel lélegezni. Akkor és azóta is Süller Zsolt a tordasi lelkész.

Jelen: 2009-óta járok a fehérvári gyülekezetbe. Köszönöm a meleg és szívélyes testvéri fogadtatást Bencze Andrásnak és a gyülekezetnek.

Köszönöm szépen a bizalmat és a presbiternek történő jelölést. Nagy megtiszteltetés volt számomra.

Isten áldását kívánom az egész gyülekezetre!

Sinkó Judit presbiter

Virágh Jenő: Dr. Luther Márton önmagáról

Békétárgyalások Miltitz Károllyal

Kajetán bíbornok Lutherrel szemben a hatalom eszközeit akarta igénybe venni. Bölcs Frigyesről azt kívánta, hogy szolgáltatassa ki Luthert a római udvar kezeibe. A 95 tételt senki komoly érvekkel meg nem cáfolta s így Luther nem vonhatta vissza azokat. Elhatározta hát, hogy önként elhagyja Szászországot és Franciaországba megy. Ott talán nagyobb biztonságban lesz a pápásokkal szemben. Tisztelői azonban meggyőzték a fejedelmet afelől, hogy akkor cselekszik a leghelyesebben, ha megvédi Luthert. Amikor Luther a wittenbergi feketekolostorban éppen búcsúvacsoráját tartotta, megérkezett Spalatin levele arról, hogy Luther a fejedelem kívánságára maradjon itthon.

Ebben a helyzetben érkezett Bölcs Frigyeshez a pápa követésében Miltitz Károly kamarás. A legmagasabb pápai kiütiintetést, az erény aranyrózsáját hozta két óhaj kíséretében. Az egyik: a fejedelem a császárválasztásnál a pápa érdekeit képviselje s a másik: szolgáltatassa ki Luthert. A biztonság kedvéért Miltitz átokbúllát is vitt magával. Az általános hangulat hatása alatt azonban megfordította köpenyegét és átok helyett békétárgyalásokat kezdett az eretnekkel". Altenburgban 1519 januárjában sikerült is megegyeznie Lutherrel abban, hogy mindkét fél elássa a fegyvereket s a jövőben kölcsönösen hallgatnak. A kifogásolt tételeket pedig egy pártatlan bíróság elé viszik. Luther ezt jó lelkiismerettel ígérhette meg, hiszen tételei tulajdonképpen vitatételek voltak. Nagy volt Miltitz Károly öröme afelől, hogy a veszedelmes embernek kihúzta a méregfogát. Bár Luther a megállapodáshoz szigorúan alkalmazkodott, Miltitz kísérlete mégsem vezethetett tartós békére. A küzdelem ugyanis nem emberi véleményekért, hanem Isten igéjéért folyt.

Eközben a wittenbergi egyetem soha nem álmodott fejlődésnek indult. Luther hihetetlen bősséggel és gyorsasággal ontotta könyveit. Időnként három nyomda sem győzte kéziratának kinyomását. Könyvei szertevitték a Szentírásra alapuló teológiát a szélrózsa minden irányába. Egész Európa felfigyelt munkásságára s a mindenünnen Wittenbergbe seregülő egyetemi ifjúság számára új egyetemi épületet kellett emelni. Fokozta az egyetem vonzóerejét a nagyhírű, humanista műveltségű, tudós tanár: Melanchthon Fülöp.

Miksa császár halála (1519. I. 12.) után a pápa ismét felelevenítette Bölcs Frigyesrel ápolat kapcsolatát. A pápa most barátságos levélben szólította fel Luthert tételei visszavonására. A római udvar pedig Bölcs Frigyesnek kedvét keresvén felajánlotta azt is, hogy Luthert bíbornokká lépteti elő és megteszi érsekké. Luther azonban e titkos tervekből egyelőre még nem tudott semmit.

A Miltitz Károllyal kötött megállapodást Luther ellenségei sorozatosan megszegték. Ez kényszerítette Luthert arra, hogy a hallgatásból kilépjen. Egymásután jelentek meg védekező és Szentírást magyarázó könyvei.

* * *

Amikor Wittenbergbe megérkeztem, ott tartózkodott egy pápai nemes: Miltitz Károly. Ezt a Miltitz Károlyt a pápa a szász választófejedelemhez küldte a pápai aranyrózsával. Akkoriban ez becses ajándék, és egyedülálló pápai kitüntetés

volt, melyet különleges ünnepélyességek közben szoktak átnyújtani. Az ajándék indítóoka azonban az volt, hogy Frigyes választófejedelem ezért hálából viszont Miltitz Károlylyal Luthert, mint foglyot küldesse el a pápához. Nagy reménységgel jött Károly a megbízatás teljesítése végett Németországba. Azonban nagy kiábrándulás érte.

Ő maga mondta, hogy Németország legkülönbözőbb nagyvárosaiban szerte érdeklődött Luther felől, de a tanításáról szóló új hír mindenkit annyira megmozgatott, hogy még ha 30 000 svájci katonája volna, akkor sem remélné, hogy Luthert Németországon keresztül el tudná vinni Rómába. Arról panaszkodott, hogy magamhoz láncolom az egész világot és elidegenítem a pápától. A vendégfogadóknak mindenütt azt tapasztalta, hogy öt ember közül Rómának alig van két, vagy három híve.

Frigyes hercegtől bölcs gondolat volt, hogy valahányszor megkérdezték tőle, miért tűr engem országában, így válaszolt: "Semmi rosszat sem tudok róla, semmi közöm nincs hozzá. Ha valamit helytelenül tesz, vitakoztatok és tárgyaljatok vele Wittenbergben. Ott van az egyik egyetemen. Ő maga válaszoljon. Olyan sok tudósom van Wittenbergben, hogy ha valami igaztalan dolgot cselekedne, azok sem tűrnék meg."

Von Feilitzsch Fábíán evangélium-prédikálásom kezdetén, amikor könyveimet olvasta, így szólt: "Hát nem lehetett volna már előbb is beszélni a pápával?"

Az ágostai birodalmi gyűlés után a pápa hívei tomboltak és Károly császárnak azt javasolták, hogy engem égetessen el. A választófejedelem viszont nem akarta az egész birodalom ellenérzését magára vonni azzal, hogy a barátot ellenük megvédelmezi. Ekkor írta azt, hogy Wittenbergből azonnal távozzam és más titkos helyre vonuljak vissza, ahol életem biztonságban lesz. Mert Wittenbergben nem tud engem megvédelmezni. Kénytelen voltam engedelmessé válni a fejedelemnek Közben új reménység ébredt bennem és azt mondtam: "Ha atyám és anyám elhagynának is, az Úr magához vesz engem." (Zsolt. 27, 10.) Nem sokkal később egy levél jött, melyben Spalatin azt közölte, hogyha még nem indultam volna el, maradjak. Miltitz ugyanis tárgyalt a fejedelemmel s az ügyet egy megbeszéléssel vagy vitával el lehet intézni. Így jött létre az altenburgi megbeszélés.

Amikor Miltitz engem meglátott, így kiáltott fel: "Ah! Hát te ilyen fiatal vagy? Azt hittem, hogy törekeny aggastyán vagy és hogy senki sem híved. Nem hiszem, hogy Rómába el tudnálak vinni, még ha 25 000 svájci katona segítene is.

Végül a következő pontokban egyeztünk meg:

Először megígértem, hogy a dolgot a jövőben nem bolygatom és hagyom az egész ügyet elaludni (amennyiben az ellenpárt is elhallgat). Mert az a véleményem, hogy ha irataimat engedték volna ellenkezés nélkül terjedni, már régen hallgatna minden, elcsendesedett volna és mindenki belefáradt volna a maga nótájába.

Másodsor, hogy írni fogok a pápa Őszentségének, teljes alázattal meghódolok, elismerem, hogy heves és éles voltam, de nem azzal a szándékkal, hogy a római egyházat megbánt-

sam. Sőt ellenkezőleg, bizonyosságát akartam adni annak, hogy én, mint az egyház hú fia támadtam a búcsúkról való káromló prédikálást. Mert sok gúny, rágalom, tiszteletlenség és harag keletkezett a nép között a római egyház ellen.

Harmadszor, hogy röpiratot bocsátók ki, melyben mindenkit buzdítok arra, hogy kövesse a római egyházat, legyen engedelmes és tisztességtudó és irataimat úgy értsék, hogy azokat a római egyháznak nem szégyenére, hanem dicsőségére írtam. **Tételeim visszavonásából azonban semmi sem lesz.** Beszéltem Károly úrral is. Ő nem követelte, hogy tételeimet visszavonjam. Károly úr röviden le fogja írni az

ügyek állását a pápa szentatyának és kieszközli, hogy a pápa öszentsége esetleg egy tudós püspököt bízjon meg az ügygel, aki megmutatja a tévedésen alapuló tételeket, amelyeket vissza kell vonnom. S ha akkor bebizonyítják, hogy tévedtem, szívesen visszavonom tételeimet és a római szentegyház tekintélyét és hatalmát nem gyengítem. Ezután barátságosan, sőt csókkal váltunk el egymástól (természetesen Júdáscsókkal). Intelmei alatt is sírt. Én pedig úgy tettem, mintha nem ismertem volna fel, hogy ezek krokodilkönnyek. Eddig jutottunk. Nem tudom, mit tesznek majd most Rómában?

Csurgói csend...

Mennyiféle csendet ismerünk az életünkben?

Csak nézzük meg az istentisztelet alkalmával miféle **csendekkel** találkozunk. Az önvizsgálat **csendje**, az áhítat **csendje**, a várakozás izgatott **csendje**, a félelem **csendje**, a gyász **csendje**.

Itt a tavasz. Ilyenkor költözik gyülekezetünk át az apró, sötét és gyülekezeti házból a templom épületébe. A falakat frissre meszeltük, a padló felsikálva, átfényezve várja a gyülekezetet. Az ablakok és ajtó tárva nyitva napokon keresztül, hogy a fény és a jó levegő megtöltse az épületet. Az oltárterítő ropogásra vasaltan, új gyertyákkal, bólogató tavaszi virágokkal várja, hogy elűzze a **csendet** a falak közül.

Mert a csend néha figyelmeztetés!

A passiótörténetben Jézus szól a vallási és világi hatóságok előtt, nagypénteken prédikál. Hangosan kiáltva imádkozik a kereszten. Húsvét után újra szól, de ezen a napon nem beszél. Komor, sötét **csend** ez. A tanítványok ige nélkül maradhatnak.

Ítéletes az a **csend**, amikor Jézus Pilátus előtt elhallgat, vagy az őt megtagadó Péterre szó nélkül tekint, szelíd, de néma pillantással. Ha nincs Jézus ajkán kijelentés, vagy mi azt nem halljuk, elveszett emberek vagyunk. Jézus Krisztus, beszélő és cselekvő Urunk.

Hozzád is szól!

Ludwig Hofacker (1828), ez a rövid, de áldott életű evangélikus igehirdető, halálos ágyán ezt mondta a körülötte álló szeretteinek, szolgatársainak: „Nem akartam mást, mint hangosan kiáltani, hogy Jézusra hívjam fel hallgatóim figyelmét.”

Most én is kiáltozom.

A templom falai visszhangozzák a némaságot.

Üresen kong.

MI HIÁNYZIK ITT???

Szabó Attiláné, Orsi

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

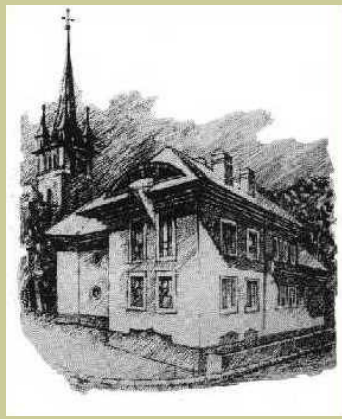
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus)

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETEK BEN

Alkalmaink Székesfehérváron

2018. május 20. vasárnap Pünkösd 10,30 Istentisztelet – Templom
2018. május 21. hétfő Pünkösd hétfő 10,30 Istentisztelet – Templom
Egyházmegyei Missziói Nap - Bakonyszombathely
2018. május 26. szombat Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület - Missziói Nap Győr
2018. június 9. szombat 17 h Konfirmációi vizsga – Gyülekezeti Ház
2018. június 10. vasárnap 10,30 h Konfirmációi Istentisztelet – Templom
2018. június 17. vasárnap 9 h Tanévzáró istentisztelet
Családi istentisztelet – Gyülekezeti ház
2018. július 1. vasárnap 10,30 Istentisztelet – Templom
Hittantábor kezdete
2018. július 25-29. Szélrózsa – Bük

Istentiszteleti alkalmak Székesfehérváron minden vasárnap 10,30-kor a templomban.

Alkalmak Fehérvárcsurgón

2018. május 20. vasárnap Pünkösd, Istentisztelet – Templom

SZÉLRÓZSA

A Szélrózsa nyitó és záró istentiszteletei, valamint esti és reggeli áhítatai a MÉGIS! tematika mentén szerveződnek.

Nyitó istentisztelet – 2018. július 25. – 16.00

Simon Réka – büki lelkész

Közreműködik: a büki ifjúság

Téma: találkozás

Lk 5,1-3: Amikor egyszer a sokaság hozzá tódult, és hallgatta az Isten igéjét, ő a Genezáret-tó partján állt. Meglátott két hajót, amely a part mentén vesztegelt; a halászok éppen kiszálltak belőlük, és hálóikat mosták. Ekkor beszállt az egyik hajóba, amelyik Simoné volt, és megkérte, hogy vigye őt egy kissé beljebb a parttól, azután leült, és a hajóból tanította a sokaságot...

Záró istentisztelet – 2018. július 29. – 10.00 (Duna TV)

Pongrácz Máté – kaposvári lelkész, a Szélrózsa lelkésze

Közreműködik: a Péterfy Sándor Evangélikus Gimnázium

Téma: tanítványság, követés

Lk 5,4-5: Miután abbahagyta a beszédet, ezt mondta Simonnak: "Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra!" Simon így felelt: "Mester, egész éjszaka fáradtunk ugyan, és semmit sem fogtunk, de a te szavadra mégis kivetem a hálókat."